Ч. 117. Неділя 27 мая (9 червня) 1901. Рік XI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улица Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенєм оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї:
на цілий рік К. 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К. 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

(З делеґаций. — Кн. Николай чорногорский про Сербію. — Полуднево-африканьска війна).

Вчера перед полуднем радила австрийска делеґация дальше над заграничною політикою. Між иншими бесідниками промавляв дел. Барвіньский. Заявив, що Русини уважають приналежність до монархії Габсбурґскої найпевнійшою ґарантиєю для їх культурного і народного розвитку. Великодержавне становище Австриї єсть проте для Русинів важне. Бесідник похвалює політику ґр. Голуховского стремлячу до удержаня мира і стоїть за удержанєм тридержавного союза, але не в такім розуміню як Шенерериянці. Застерігає ся також против того, аби тридержавний союз мав мати який небудь вплив на політику внутрішну або на економічні відносини. Бажає також удержаня приязних відносин з Росиєю. Без огляду на московщенє Русинів в Росиї, на проганє руского язика з церкви і школи, на заборону рускої літератури, на переслідуванє молодежи академічної, що у Русинів викликало дуже прикрі чувства, — з огляду на конечну потребу европейского мира, бесідник мусить з вдоволенєм повитати зложенє приязних відносин між Австриєю і Росиєю. Вкінци обговорював бесідник справу торговельних договорів. Промавляв ще дел. Василько про справи буковиньскі, відтак ґр. Голуховский давав поясненя про політичні відносини, а по промові референта заграничного буджету Бакеґема, приймила делеґация буджет. На вечірнім засіданю ухвалено буджет маринарки.

В Цетинии мав розмову з кн. Николою Чорногорским звістний російский дневникар Амфітеатров. Кн. Никола висказав свої великі симпатиї для короля Сербії, називаючи єго незвичайно добрим чоловіком. Міланови присьвятив менше приязну згадку. Приключенє з королевою Драґою уважає дуже траґічним. Бідний король! Що до Македониї кн. Никола заявив, що Болгария в своїй печаливости та опіці пішла за далеко. Скоро в Росиї повстало підозрінє болгарско-македоньскої революциї, то без сумніву спинять єї скоро. Чорногора тепер занята внутрішними справами.

Некористні для Анґлійців вісти з полудневої Африки справджують ся. Навіть Кіченер, котрий звичайно тогди лиш доносить о битвах, коли їх вислід був користний для Анґлійців, мусів признати ся до кількох погромів. Одною з більших битв була в послідних днях битва під Влякфонтеном — про яку була у нас коротка згадка — в котрій взяло участь 1450 Анґлійців з 7 арматами під командою Діксона. Коли військо вертало до табору, Бури ударили з великим імпетом на задну сторожу. Анґлійці вистрілляли коні, аби Бури не могли забрати з собою армат. Ся осторожність вратувала їм армати, бо они дійстно впали на хвилю в руки Бурів. Коли надійшло більше анґлійских війск, Бурів відперто і відзискано утрачені позиций. Анґлійці стратили 6 офіцирів і 51 вояків в убитих, 6 офіцирів і 115 вояків ранених а 1 офіцира і 7 вояків в пропавших. Бури мали стратити 41 людий в убитих. Після неурядових вістий Анґлійці стратили 6 офіцирів і 67 вояків в убитих, 11 офіцирів і 129 вояків в ранених, а окрім того богато людий піддало ся Бурам. Перша сальва Бурів змела 50 Анґлійців. Комендантом Бурів був Делярей, котрий вже від довшого часу непокоїть сю околицю.

Справи краєві.

(Нова краєва позичка).

В прелімінари буджету на рік 1901, предложеним краєвому соймови в грудни 1900 р., обчислено доходи на 21,282.412 корон, а розходи на 21,256.891 корон, — отже надвижка виносила 25.521 корон.

На сей дохід складали ся головно додатки до податків безпосередних та в значній суммі, бо в квоті 4,944.000 корон, дохід з краєвих консумцийних оплат, в яких містив ся прелімінований додаток до спіритусу.

Понеже, — як відомо — сей закон не перейшов в соймах і доперва тепер ухвалить

---

10)

НОВОМОДНІ ЖЕНЩИНИ.

(З анґлійского.)

(Дальше.)

Тими словами поприцав капітан молоду даму, котра зараз за дверми стрітила Флемінґа, що відозвав ся до неї:

— Панно Брюстер, мушу на хвильку поговорити з Вами; Ви перед хвилею дуже коротко мене відправили.

— Пане Флемінґ, мені не забагає ся розмови з Вами.

— Добре, добре, дитинко. Але одно мушу Вам сказати: З Вас така хитра женщина як сам чорт, і зробили мені в житю вже не одного збитка. Але то, що я в тій справі довідав ся, то занадто забавно; ха, ха, ха!

— Дуже забавно, то правда! — відповіла Міс Брюстер з різким глумом.

— А вжеж, що дуже забавно; я лиш бою ся, що коли то появить ся чорне на білім в ґазетах противних „Арґусови“, то Ви тогди не будете видіти гумору в тій справі, хоч цілий Ню-Йорк буде аж заходити ся від сьміху.

— Що Ви хочете тим сказати?

— Що Ви, панно Дженні, хиба би розуму не мали, як би не мовчали о тій справі і навіть нікому ані не писнули о ній! Бійте ся Бога, лиш не говоріть нікому о тім, що Вас якась Анґлійка перехитрила. Послухайте моєї ради.

— Що Вас взагалі ціла тота справа обходить?

— Зовсім мене не обходить, але як-раз длятого я інтересую ся нею. Хибаж не знаєте, що нїщо в сьвіті так мене не займає, як інтересувати ся справами других людий? Я придивив ся тій дівчині, що Вас не пустила з кабіни, і она мені подобає ся. Мені сподобав ся і крій єї сукні, і єї хід, і єї самостійність — то все мені сподобало ся. Той був би щасливий, хто би з нею оженив ся, бо чоловік не мав би журби з такою дівчиною. А я не хотів би, щоби така дівчина мала неприятности за таке славне діло; то собі памятайте, Дженні!

— А можна Вас спитати, як би Ви до того не допустили?

— Чи можете спитати? Чому ні? В зовсім простий спосіб, що не дав би Вам щось їй зробити.

— Коли гадаєте, що зможете, то дуже помиляєте ся. Я тоту дівчину віддам до криміналу, так певно, як певно суть ще закони на землі.

— Але поки-що, то ми ще не на земли, а коли там станемо, то і тогди того не зробите. Бо в противнім случаю піду в сій хвили до кореспондентів всіх американьских ґазет і розкажу їм, як то розумна Міс Доллі Дімпль, що так многих ловила в свою сітку, зловила ся в ню сама, та й то ще в який спосіб. А они будуть такі раді з того, що така славна істория дістане ся їм в руки, що одної красної неділї, рано цілий Ню-Йорк буде читати ту історию у всіх ґазетах, з виїмкою одного „Арґуса“. Она займе більше менше півтора стовпця; чи як гадаєте, Доллі? Але аж в „Арґусі“ будуть з того дуже раді; бо не то найгірше, що утратили справозданє, але що Ви не мали на стілько розуму, і вивели цілу справу перед публику. На то єсть лиш один спосіб, щоби Ви мовчали, а я мушу Вам сказати, Доллі, що мені то дивно, що така розумна дівчина, як Ви, виступала, як я то видів, так нерозважно.

Журналїстка призадумала ся на хвильку; наконець спитала:

— А Ви будете також мовчати, коли я буду?

— Зовсім певно; але не забувайте, що скоро Ви схочете знову мене розпитувати, то ціла история вийде на верх.

— Я то собі запамятаю — замуркотіла Міс Брюстер. А коли капітан на другий день дожидав єї з обавою, она вже не явила ся.

Глава одинайцята.

При загальнім пригнобленю, яке взяло ся було поволи всіх пасажирів, впало многим в очи, що один молодий мужчина, котрий попередними днями був такий задуманий як би який кандидат на самоубийника, тепер нараз став такий веселий, як би на него впало якесь велике щастє. Дехто уважав єго за несповна розуму, але ми знаємо ліпше, що наш приятель Уентворт нездужав лиш від надмірної радости. Перебувши страх так тішив

єго державна рада та він має обовязувати від 1 вересня, то наслідком сего в прелїмінари наступить значне зменшенє в доходах. Се зменшенє обчисляє краєвий виділ на 1,931.129 корон, з яких по відтрученю звижки 25.521, виказаної в первістнім прелїмінари, остає 1,905.308 корон недобору.

Отже краєвий виділ ухвалив, що в теперішних услівях нема иншої дороги, як лише затягнути хвилеву позичку найвисше на 4 і пів процент, яку звернуло би ся з біжучих доходів в протягу кількох слїдуючих лїт. Краєвий виділ рішив домагати ся від сойму затягненя позички і то в сумі двох мілїонів корон, бо рівночасно буде вставлена у видатки квота 45.000 корон на опроцентованє за час від 1 липня до 31 грудня с. р.

Остаточне зсумованє видатків і доходів краєвого фонду на рік 1901 буде представляти ся, як слїдує: Видатки 21,301.591 корон, доходи (з позичкою) 21,351.283 корон, — отже вийде надвижка доходів в квоті 49.692 корон.

Рівночасно ухвалив краєвий виділ внести до сойму справозданє з предложенєм на уділенє дальшої буджетової провізориї на місяць липень і серпень з тою самою процентовою стопою, як на перший квартал с. р.

Справозданє

„головного виділу руского Товариства педаґоґічного“ у Львові.

за час від 1. січня до 31. грудня 1900 р.

На послїдних загальних зборах вибрані до Виділу отсї члени: Едвард Харкевич, директор руської ґімназиї, голова; Ольга Барвіньска, учителька у Львові; Мария Білецка у Львові; Василь Білецкий, проф. руської ґімназиї у Львові; Ілия Кокорудз, проф. руської ґімназиї у Львові; Др. Володимир Коцовский, проф. сем. учитель. у Львові; Кость Паньковский, директор Союза кр. у Львові; Др. Михайло Пачовский, проф. руської ґімназиї у Львові; Иосиф Танчаковский, учитель у Львові; Ілия Чиж, управитель школи в Клепарові; Андрій Яворский, управ. школи в Миклашеві; — Заступниками виділових були: Левицкий Юлїян, проф. руської ґімн. у Львові; Огоновский Іларіон, проф. руської ґімн. у Львові; Строньский Іван, учитель в Збоїсках.

Виділ уконституував ся в той спосіб, що заступником голови вибрано профес. Василя Білецкого; секретарем Й. Танчаковского; касиєркою М. Білецку; контрольором др. Волод. Коцовского; маґазинеркою Ольгу Барвіньску; референтом філїй К. Паньковского; реферат розпродажи цеголок поручено дру Пачовскому; до комісиї видавництв вибрано: В. Білецкого, І. Кокорудза і др. Пачовского.

До контрольної комісиї вибрані загальними зборами: о. Сов. Алекс. Стефанович, проф. Петро Огоновский і проф. Вол. Шухевич.

I. Засїданя Виділу.

В роцї 1900 відбув Виділ 12 засїдань, і займав ся найбільше справами шкіл і народних учителїв.

Виділ робив заходи, щоб утворити курс підготовляючий до іспиту для шкіл видїлових з групи язиково-історичної, з особливою увагою на руский язик, руску історию і ґеоґрафію. Курс сей — з причин від Виділу незалежних — не міг відбути ся. Іменовано по повітах 33 відпоручників Товариства. Ухвалено заложити педаґоґічний музей і просити Вп. Родимців о ласкаве присиланє книжок (особливо шкільних) і инших річий шкільних. Ухвалено приняти урядника для Товариства.

II. Число членів.

Членів мало товариство 943. З того було учителїв народних 246, сьвящеників 306, професорів 70, урядників 63, селян і міщан 26, учительок 73, инших женщин 54, приватних людий 64, товариств 5, инших фахів 36.

В загальнім числї членів (943) є 342 членів нових, принятих в роцї 1900. Доходу з членьских вкладок було в р. 1897 — 384 К. 22 сот.; в р. 1898 — 315 Кор. 50 сот.; в роцї 1899 — 606 К. 50 сот.; в роцї 1900 — 759 Корон.

III. Розпродаж цеголок на бурсу.

Реферат розпродажи цеголок на бурсу поручено проф. др. Пачовскому. Референт розіслав в р. 1900 много цеголок (на 1800 кор.) членам Товариства. Заняв ся також виданєм стїнного календаря а також зладженєм інформацийного календарика руского Товариства педаґоґічного, в 20-лїтну річницю істнованя нашого Товариства. Доходу з розпродажи цеголок та з жертв Товариств руских і инших осіб було до 30. мая 1901 р. 1151·58 кор. На урядженє бурси видано 730·06 корон.

IV. Реферат філїй.

Реферат філїй віддано п. Паньковскому.

Зладжено і розіслано філїям реґулямін а також формуляр до річних філїяльних справоздань.

Окреме справозданє з дїяльности філїй подаємо на иньшім місци.

V. Петиции.

В роцї 1900 внесено слїдуючі петициї:

До міністерства: Урґенс (26/1) 1900 р. в справі неполагодженя доси відклику з 28/5. 1899, в справі статутів, і о право публичности для женьской школи виділової імени Шевченка у Львові.

До Сойму, о підмогу на ґазету „Дзвінок“ і „Учитель“ (26/3); о підмогу на Інститут мужеский сьв. О. Николая (26/3); о підмогу на бурсу (26/3); просьба в справі заснованя женьской сем. учит. з руским язиком викладовим в Коломиї (26/3): просьба о заснованє ґімназиї з руским язиком викладовим в Станїславові; петиция о зрівнанє платнї учителїв з платнею трох ранґ урядничих і о знижене лїт служби (26/3); о подмогу на виданє біблїотеки для молодїжи (26/3); о підмогу на женьский інститут (26/3); о підмогу на женьску виділову школу ім. Шевченка (26/3).

До Ради краєвої: петиция о підмогу на виданє „Чорної Ради“ для шкільної молодїжи.

До Ординариятів у Львові, Перемишлї, Станиславові, щоб в шематизмах епархияльних було при кождій місцевости сказано, який язик викладовий в школї.

З тих петиций під V полагоджені: на „Дзвінок“ дав Сойм 400 К., на „Учителя“ 1000 К., а на біблїотеку 600 К. на інститут для хлопців 600 К., на школу 3.200 К. На поданя о мові викладовій в школах відповів прихильно станиславівский Ординарият.

Петиций о підмогу на Бурсу і женьский Інститут Сойм не увзглядний. Решту петиций не полагоджено.

(Дальше буде)

ся неудачею своєї противниці, що був би цїлий сьвіт за то цїлував. Але що то не так легко, то він вдоволяв ся тим, що своїми збиточними жартами в спільній каютї завертав Кенійонови голову, докучав єму єго „приятелькою“ або, як то любив говорити, єго „ангелом“ та казав, що Кенійон колись таки зовсім присвоїть собі того свого ангела хранителя. На такі дотепи відповідав Кенійон таки зовсїм поважно. Уентвортів добрий гумор став ще, о скілько то було можливе, значно більшим, коли він при добрім винї і знаменитих циґарах сидячи з п. Флемінґом в комнатї для курців, слухав, як той розповідав о вислїдку своєї послїдної розмови з панною Доллї Дімпль.

Він розповів то зараз Кенійонови, а той передав чим борше через каютову служницю білєт до панни Льонґворт, в котрім просив єї о розмову в сальонї. Бо треба знати, що молода дївчина по своїм дуже сьмілім вчинку бояла ся, щоби Міс Брюстер не зробила їй публично якого скандалу і длятого не показувала ся.

— Що Ви і Ваш приятель подумали собі о менї, пане Кенійон, — відозвала ся она, коли він з великою радостию і вдячностию витав ся з нею. — Чей же Ви не уважали мене за таку злу і зухвалу!

Але молодому мужчинї удало ся зараз переконати єї о їх дїйстних чувствах та успокоїти єї що до дальших наслїдків єї поступованя.

В сїй хвили роздали ся на покладї грімкі оклики „Гурра!“ а Едита зацікавлена споглянула на Кенійона.

— Що то має значити? — спитала она.

— Я й сам не знаю — відповів він — ходім на гору та подивимо ся.

Коли вийшли на поклад, застали там численну громаду пасажирів на переднім кінци корабля; на всхіднім овидї показали ся три темні точки диму, котрі мов би підходили до стоячого на однім місци корабля.

— То три бичеві пароходи! — говорили пасажири один до другого, а хоч майже нїхто із пасажирів навіть і не здогадував ся дїйстної небезпечности положеня, то все-таки були всї раді, що надходить якась поміч; але найщасливійшим був той, що знав найбільше, а то — капітан.

Едита Льонґворт і Джон Кенйон переходжували ся послїдний раз на покладї „Кальоріка“; при тім перейшов ся Кенійон умисно зі своєю товаришкою попри Міс Брюстер, котра зі злостию подивила ся на Едиту так, що тота аж цїла почервоніла ся. Але Кенійон знав, що тота перша стріча Едити без немилих наслїдків успокоїть Едиту зовсїм.

Незадовго опісля три малї пароходи взяли „Кальоріка“ на бичові линви і притягнули дуже борзо до Квінставна, де всї пасажири вийшли на беріг. Многі попращавшись сердечно з собою, опісля вже й цїле житє нїколи не побачили ся. Лиш одна пасажирка — молода дама — не мала кому сказати: „До звиданя!“

Глава дванайцята.

Мимо того, що Міс Дженні Брюстер приїхала в дуже злім настрою духа до Льондону, загнївана на весь сьвіт взагалї, а специяльно на кілька єго жителїв, то все-таки стара віком столиця зробила на ню велике враженє. З нетаєним одушевленєм ходила Американка по музеях і церквах та подивляла у Вестмінстері величаві памятники. Дешевість дорожок так їй була сподобала ся, що лиш ними їздила. Закватирувала ся в однім з елеґантних готелїв, де не відмавляла собі нїякої вигоди і їздила майже що дня на Ріджент Стріт, де у найдорожшого кравця казала робити собі тоалєти. Купувала по кільканайцять ґазет параз, але казала, що не знайшла в них доси анї одної статиї, котру варто би прочитати: хоч що правда, з єї становища мусїли они видавати ся їй несмачними і нудними. Постановила длятого навідати ся до редактора одного із найбільших дневників, поговорити з ним і сказати єму, який то непростимий гріх з єго сторони, що він що дня пускає в сьвіт таку незаймаву ґазету. Написала до свого редактора в Ню-Йорку, що хоч Льондон під многими взглядами не поступає з духом часу, то все-таки єсть в нїм богато доброго материялу, котрого ще від часів Діккенса не використав як слїд нїякий з писателїв. Длятого предложила єму, що буде писати цїлий ряд „Льондоньских листів“, а она дістала каблем у відповіди:

— Згода, пишіть.

Ми ще пізнїйше будемо займати ся тим, що она писала із свого побуту в Льондонї.

Кенійон і Уентворт мали внеодовзї нагоду залагодити ту справу, в якій їздили до Льондону, і всї участники були вдоволені їх справозданєм, а тепер взяли ся до свого власного інтересу в справі копалень, що до котрих дістали тримісячну опцию. Коли з як найбільшою точностию все собі обчислили та установили цїну копалень блищака на 200.000 фунтів штерлїнґів, постановили поспитати якогось фахового знатока фабрики порцеляни, щоби він їм сказав свій погляд о вартости і ужиточности того мінералу. Відтак хотів Кенійон зійти

Новинки.

Львів дня 8 го червня 1901.

— **Впреосьв. Митрополит Шептицкий** виїхав до Унева.

— **Про руский театр** пишуть з Коломиї: Театр загостить небавом на три вистави до Коломиї. Будуть відограні штуки, ще ніколи там не грані. Вистави в салї каси ощадности, початок все точнїсенько о 8-ій годинї вечером. Білети на всї три вистави можна вже наперед купити або замовити в „Народній Торговли в Коломиї“. В Чернівцях наша трупа тїшила ся незвичайною симпатиєю. Єсть надія, що те саме стріне єї і в Коломиї в часї тої короткої гостини.

— **Руский театр** дасть в Снятинї ще два представленя. В суботу 8-го червня „Жидівка вихрестка“, драма зі співами в 5 актах Тогобочного і в недїлю 9-го с. м. на послїдне представлене „Хата за селом“, образ з житя циганьского зі співами і танцями в 5 актах з повісти Крашевского, музика Носковского. Опісля переїзджає наш театр до Львова, де в сали товариства Gwiazda при ул. Францїшканьскій дасть ряд представлень. По дорозї поступить до Коломиї і дасть ві второк 11-го с. м. „Дон Цезар“, комічну оперу в трех актах Делїнгера, в середу 12-го с. м. „Власть тьми“, драму Льва гр. Толстого, в четвер „Жидівку вихрестку“ Тогобочного. В Станиславові в суботу 15-го „Жидівка вихрестка“, в недїлю дня 16-го „Власть тьми“, в понедїлок 17-го „Дон Цезар“.

— **Ігн. Падеревский**, славний артист і композитор, приїхав передвчера вечером до Львова, аби бути присутним на представленю своєї опери „Манру“. Представлене відбуде ся нинї вечером. З тої нагоди зїхало ся до Львова богато польских артистів, композиторів і писателїв. По представленю відїздить Падеревский нинї в ночи до Льондона, де має дати концерт.

— **Розрухи.** На ярмарку в Стрілисках нових прийшло оногди до сварки межи жидівкою а селянкою о решту з корони. Счинило ся збіговище і бійка, аж жандарми вдали ся в справу і завели обі ворожі сторони до громадскої канцеляриї. Коли жандарми відійшли, селяни кинули ся на жидів з палицями, камінями, товкли шиби, розмітували товари і т. д. Зареквіровано сейчас войско і жандармів. Поки войско прийшло, жандармерия зробила лад, ранивши кількох людий багнетами. Староство вислало до Стрілиск комісаря Гродзїцкого, котрий цїлу ніч переводив доходженя і списував протоколи. Шкода в шибах і товарах має виносити около 6.000 корон.

— **Підозріне о перекупство.** В Пештї приключила ся недавно така інтересна подїя: До одного з високих войскових достойників прийшов богатий доставець з просьбою попертн его оферту. Ґенерал обіцяв, що перегляне справу. Коли доставець вийшов, генерал найшов на столї куверту, а в нїй 10.000 зр. Завізвано полїцию, щоби списала протокол з генералом, котрий підозрівав доставця о намір перекупства. Однако комісар полїциї крім списаня протокола не міг нїчого більше зарадити, бо.... доставець перед хвилею повідомив полїцию, що загубив 10.000 зр.

— **З судової салї.** Контрольора податкового Литвиновича засудив станиславівский суд за обікражу товмацкого уряду податкового на один рік тяжкої вязницї. Оборонець засудженого др. Юркевич зголосив жалобу неважности.

— **Огнї.** В Мільници, борщівского повіта, погоріло оногди 18 домів.

— **Дорога мамка.** Для новонародженої дочки італїяньского короля принято мамку під слїдуючими услівями: Згоджено єї на два роки за місячною платнею 150 фр., крім того запевнено для неї 10.000 фр., скоро дитина дістане перший зубок; таку суму дістане, коли дитина вимовить перше слово, і таку саму суму, скоро дитина зробить перший крок. По двох лїтах дістане мамка 20.000 фр. відправи і 100 фр. місячної платнї до смерти. Щаслива мамка зове ся Магдалина Чінті і єсть міщанкою із Санвіто Романо в полудневій Італії.

— **Убийство в білий день.** Дня 1. с. м. коли Карашка Калагора, жінка Василя в Опірци, стрийского повіта, вертала з церкви до дому, напав на неї єї любивник Кирило Тукало і вистрілив до неї з рушницї. Парашка повалила ся на землю, а тодї Тукало почав єї бити кольбою так довго, аж кольба поломила ся. Побачивши що Парашка ще жиє побіг Тукало до недалекої хати побережника, випіс звідтам рушницю і добив Парашку вистрілом в голову. Убийник утїк.

— **Страшний гураґан** лютив ся дня 25 мая в Индиї всхідній і знищив великий шмат краю, на просторі кількадесятьох миль. В однім місци цїлий лїс вирвало з коренем, а місто Мандиляй, столиця Барми, цїлковито зруйноване. По бури пустив ся ще град і дощ і наробили ще більшої шкоди. Не обійшло ся і без жертв в людях, котрих погибло до 20.

— **В Сільци** коло Єзуполя 3 кільометри від стациї зелїзничої есть на продаж реальність складаюча ся з дому мешкального о 3 комнатах, кухнї і спіжарки: стодоли, стайнї, шопи, $1^1/_2$ морга городу коло хати і около $1^1/_2$ морга поля. Цїна лише 2.400 корон. Зголошеня приймає: *Володимир Озаркевич*, гр. кат. парох в Сільци.

ТЕЛЕҐРАМИ.

Віденъ 8 червня. Комісия социяльно-полїтична, по обширній дискусиї, приймила внесенє гр. Шептицкого, щоби відложити наради над справою платнї приватних урядників до осінної сесиї.

Париж 8 червня. Як доносять часописи, Любе пристав на предложенє Делькассого, аби Франция обняла протекторат над Мароккои. Іспанія одержала би в такім случаю грошеве відшкодованє.

Мадрид 8 червня. Велика буря наробила тут і в околици богато шкоди. Як зачувати погибло також богато осіб.

Льондон 8 червня. В палатї послів заявив міністер Чемберлєн, що правительство не наміряє поки що признати Бурам такої независимости, як мають Канада і Австралія.

Льондон 8 червня. Льорд Мільнер іменований почетним горожанином Льондона.

ся десь з молодим Льонґвортом, з котрим говорив вже на „Кальоріку“ о сїй справі, та просити его, щоби він помагав їм утворити товариство.

Уентворт, що знав ся знаменито на інтересах і коли раз до чого взяв ся, то любив і докінчити, розвідав ся борзо про імя і адресу директора одної з великих фабрик порцелянових виробів та пішов до него забравши з собою кілька проб того мінералу.

— Я хотів би знати, докторе Мельвіль — промовив він — чи сей мінерал може бути ужитий при фабрикациї порцеляни і по якій цінї продають его на сих торгах.

Запитаний став обертати оказ в руцї на всї боки, а хоч він при своїм фаховім знаню мусів в сїй хвили пізнати ся на вартости мінералу, то все-таки не показав по собі, чи той оказ єму сподобав ся чи нї. Замість відповісти на Уентвортове питанє, поставив він зі свого боку питанє:

— Звідки то?

— З одної американьскої копальнї.

— Чи его там подостатком?

— Після моєї оцїнки: богато!

— Так! То Ви хочете мабуть приняти ся за его доставу?

— Нї; я думаю оснувати товариство для визиску копальнї.

— Кілько хочете за ту копальню? Чи она вже в роботї чи ще нї?

— В роботї; там копають лицик, але мій спільник Кенйон що єсть інжинером від копалень каже, що барит має далеко більшу вартість як лицик. Ми жадаємо за копальню 200.000 фунтів штерлїнґів.

— То велика сума — відповів Мельвіль, поклавши барит з рук. — Сумніваю ся, чи Вам хто тілько дасть.

— А ми гадаємо що дасть. Кенйон єсть як-раз в сїй хвили у пана Льонґворга, котрий інтересує ся справою. Єму противно, була ся сума скорше за мала як за велика.

— Ах старий Джон Льонґворт то щастє для кождого такого підприємства.

— Я не о нїм говорю лиш о его братаничу Віллєм Льонґвортї.

— Ах, то велика ріжниця. Я знаю їх обох дуже добре стрика і братанича. Отже Ви хотїли би, щоби я приступив до товариства?

— Розуміє ся, що менї було би дуже приятно, як би Ви приступили до спілки, але цїлию моєї гостини було поспитати Вас, яка Ваша думка о баритї.

— Ну, отверто сказавши, то на нім нема нїчого особливого. Той барит, то один із найзвичайнїйших каменїв, які знаходять ся в земли.

— Але може не такі чистенькі як сей.

— Може й нї, але все-таки як для нас досить чисті. А все-таки, коли менї лишите сю пробку, то я спитаю ще дїловодця нашої фабрики, бо він уміє видати о тім лїпший суд як я. Лишіть менї свою адресу, щоби я міг Вам дати знати.

То не робило великої надії, але Уентворт не дав собі тим відобрати охоти, мимо того, що й в листї дїловодця, який він перед кількома днями дістав, було сказано, що той мінерал не має нїякої вартости.

(Дальше буде).

Надіслане.

— **30.000 корон** виносить головна виграна льотериї „CONCORDIA“. Звертаємо увагу наших поваж. читачів, що тягнене відбуде ся невідклично **25-го червня 1901**.

— **„Краєвий Союз кредитовий“** видав для руских товариств кредитових потрібні друки і продає їх по отсих цїнах:

1. Книга довжників	. . . аркуш	по	10 сот.
2. Замкненя місячні	. 2 аркуші	„	5 „
3. Інвентар довжників	. аркуш	„	5 „
4. „ вкладників .	„	„	5 „
5. „ уділів	„	„	5 „
6. Книга головна . . .	„	„	10 „
7. „ лїквідацийна .	„	„	10 „
8. „ вкладок щадничих	„	„	10 „
9. „ уділів членьских	„	„	10 „
10. Реєстр членів	„	„	10 „

Купувати і замовляти належить в „Краєвім Союзї кредитовім“ у Львові, Ринок ч. 10 I. поверх.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий

І Н С Е Р А Т И.

Торговля вина ЛЮДВИКА ШТАДМІЛЕРА у Львові **при ул. Краківскій ч. 9** продає вино шампаньске Иосифа Терлей і Спілки в Будапешті „TALISMAN SEC“ по дуже приступних цінах.

В ТРУСКАВЦИ

В 1 і 3 сезоні о 30% дешевше.

Лічить ся з незвичайним результатом: Ревматизм, подаґра. товстість, пісок нирковий, астма, ісхіяс, слабости жіночі, недуги серця і жолудка.

Обширну брошурку о Трускавци висилає на жадане Заряд.

„NEKTAR“

Головний склад у Відни, VI., Webgasse 28.

Товариство для торговлї і складів чаю

Братів К. і Ц. Попов у Москві.

Ц. і к. надворні доставці Австро-Угорщини. Доставці Двора царско-россійского.

Надворні доставці кор. Вел. королів: Греції, Швеції і Норвеґії, Бельгії і Румунії.

Золотий медаль в р. 1892. Grand prix в р. 1900, найвисша відзнака на загальних виставах в Парижи,

Grand prix найвисша відзнака на виставі в Антверпії 1894 р.

Золотий медаль найвисша відзнака на виставі в Штокгольмі 1897 р.

Цінник.

Ціни в коронах за одну коробку російскої ваги (1 фунт. рос = 410 грам.)

Ваґа пачки в фунт. рос.	Nr. 0	1	2	3	3/4	4	5	6	7	8	Чай з Цейльону
1/1	15·20	11·—	10·—	9·—	8·20	7·60	6·70	5·80	5·20	4·30	6·70
1/2	7·60	5·50	5·—	4·50	4·10	3·80	3·35	2·90	2·60	2·15	3·35
1/4	3·80	2·75	2·55	2·25	2·05	1·90	1·70	1·45	1·30	1·10	1·70
1/8	—	—	—	—	1·05	—·95	—·85	—·75	—·65	—·55	—·85

При закупні за 20 корон, транспорт і опаковане безплатно.

Тягнене . . . - - - невідклично 25-го червня 1901

Головка виграна 30.000 Кор. вартости

Льоси

Конкордія по 1 кор. поручають:

М. Йонаш, Віктор Хаес і Сп-а, Кіц і Штоф, М. Клярфельд, М. Файґенбавм, Сокаль і Лілієн, Самуелї і Ляндав, Авг. Шеленберг.

ЛЮБІНЬ

Купелї сірчані недалеко Львова.

Найсильнїйші води сірчані на суши европейскій. Купелї болотні. Лїчене електричностию, масажем, інгаляциєю. Купелї річні. Для потрібуючих водного лїченя ново устроєний відділ гидропатичний, остаючий під управою фаховою. Лїчить ся з незвичайним успіхом ревматизм, опухлини по звихненях і зломанях, золзи, сифілїтичні прояви кили, товстість, недуги жіночі, задавнені затроєня металїчні, всякі недуги шкіри. Двох лїкарів, аптика, почта і телеграф в місци. Доїзд: Фіякер з Городка до Любіня 3 К.; віз почтовий зі Львова 1 К. 50 с. На жадане висилає Дирекция проспекти оплатно. **Відкрите сезону 20-го мая.** В першім сезонї о 30% дешевше.

Лїкар заведеня: др. Володислав Крушиньский.

АНТІН РУЛЬФ

позолотник

виготовлює золоченя **престолів і іконостасів по церквах**, як також відновлює старі рами і виготовлює всї в обсяг золотництва входячі роботи.

Львів, ул. Личаківска ч. 10.

РІПА ПАШНА

стернянка

(Stoppelrübensamen)

насїнє сьвіже і певне, власної збірки лїтр 2 Кор.

поручає

Й. БУЛЬСЕВИЧ в Бохни.

Інсерати

(„оповіщеня приватні“) до „Газети Львівскої“, „Народної Часописи“ і всїх инших часописий принимає виключно лиш ново отворена „Агенция дневників і оголошень“ в пасажу Гавсмана ч. 9. Агенция ся принимає також пренумерату на всї дневники краєві і заграничні.

„Fotografische Mittheilungen“ одинока богато ілюстрована часопись для аматорів фотоґрафії, виходить два рази на місяць. Передплата чвертьрічно (6 зошитів) 3 марки 75 феників. Передплату можна пересилати в австрийских листових марках. Адреса Verlagsbuchhandlung Gust. Schmidt Berlin W. 35 Lutzowstrasse 27.

Ново отворена Агенция дневників і оголошень

Пасаж Гавсмана ч. 9,

принимає оголошеня до всїх дневників

і також пренумерату на всї часописи краєві і заграничні.

З друкарнї В. Лозиньского — під зарядом В. І. Вебера. (Телефона число 569)